

[Alvilda Larsen.]

ikke sikker på, at det ikke også vil få nogen indflydelse på det antal af aldersrentebo-liger, som vi nødvendigvis må have.

Jeg vil gerne gentage, at vi forbavses over, at boligministeren finder det forsvarligt at fremsætte et sådant lovforslag i folketinget. På den anden side burde man måske ikke være så forbavset, når man husker, at det samme ministerium i for-året fremsatte et lige så dårligt gennem-tænkt forslag til lov om boligforholdene, som jeg på ministerens bemærkninger for-står at vi igen får til behandling her i tinget i den forestående samling.

Løvrigt fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at dette tager sigte på at opnå en besparelse på 25—30 mill. kr. En del af disse penge fremkommer ved en beskæring af støtten til de større og mere luksusprægede parcelhuse. Det har mit parti selv sagt ikke noget at indvende imod. Derimod er vi betænkelige ved, at man også vil beskære støtten til mindre lejlig-heder under 60 m², og under alle omstæn-digheder vender vi os imod, at de indvundne besparelser skal gå i statskassen i stedet for at komme boligbyggeriet som helhed til-gode.

Huslejen i nybyggeriet er i forvejen altfor høj til, at den kan bæres af den største del af befolkningen, og mit partis princi-pielle stilling er fortsat den, at det er folke-tingets pligt at gennemføre en byggestøtte-lov, der virkelig sikrer befolkningen boliger til en overkommelig pris. Dette kan tilveje-bringes på den måde, som vi kommunister gang på gang har anvist, nemlig ved gen-nemførelsen af en alvorlig nedskæring af de militære udgifter.

Selvom mit parti er tilhænger af det princip, som søges gennemført her, må man, da det foreliggende lovforslag er et led i den almindelige nedskæring, ikke vente støtte fra vor side til gennemførelsen af det i den skikkelse, det har nu.

Søren Olesen: Retsforbundet har gentagne gange krævet en revision af boligstøttelov-givningen, og betragter man det forelig-gende lovforslag som et led i en midlertidig ordning, er der også ting deri, som vi ser på med velvilje. Det gælder dette, at man går over til markedsrenten i stedet for den

hidtidige meget billige rente, og at afdrags-tiden afkortes for visse former for bolig-byggeri. Det gælder endvidere udvidelsen af kapitel VIII a til at gælde for mindre udlejningsejendomme, og der kunne måske være grund til at overveje, om ikke den burde gælde for noget større ejendomme med flere lejligheder.

Der er imidlertid også en del, vi må tage afstand fra. Det gælder især den mærkelige opdeling af befolkningen, som man deler op efter, hvilken brug den gør af statens hjælp. Man arbejder i forslaget med 3 grupper af ejere og lejere, som langtfra stilles lige. Den første gruppe, den, som for-slaget har særlig forkærlighed for, er den, der benytter det sociale boligbyggeri, hvor der ydes de største statslån og de største tilskud. Den anden gruppe er de private bygherrer, der opfører boliger til udlejning. De får mindre statslån og ca. 30 pct. mindre driftstilskud. Det er ikke umiddelbart ind-lysende, hvorfor de, der tager en risiko på sig, skal have mindre lån og mindre drifts-tilskud, end når det gælder socialt bolig-byggeri, hvor det offentlige kommer til at bære hele risikoen. Endelig er der den tredje gruppe, de, som slet ikke søger stats-lån, men prøver at gennemføre et byggeri ved egen finansiering eller ved at søge lån andre steder end hos staten. De kan slet intet driftstilskud få, såvidt jeg har for-stået. Det vil sige, at ved dette forslag stiller man alle bygherrer lige, hvad renten angår, men der ligger i forslaget en tilskyn-delse til at søge statslån uanset hensynet til renten, nemlig for at opnå driftstilskud. Hvis man gennemfører dette forslag, tvinger man næsten folk til at søge statslån, idet lejen ellers vil blive for høj i de ejendomme, der er bygget uden statsfinansiering, i for-hold til de ejendomme, som kan få det årlige driftstilskud. Det samme gælder par-celhouse; de, som ikke søger statslån, kan altså ikke opnå noget årligt tilskud, medens de, der har gjort brug af statslånet, kan opnå det årlige driftstilskud. Vi mener, at det er en forkert tendens. Når vi kommer til en mere permanent lovgivning, bør den indeholde nogle regler, som tager sigte på efterhånden at komme bort fra statstil-skuddene i boliglovgivningen. Vil man have sådanne tilskud til børnerige familier og til mindrebemidlede, mener vi, de bør ydes